

Powrót Różowej Pantery

2023-07-14

Czyli: Francuska apokalipsa nadciąga.

Phantom ponownie atakuje. Jego celem jest upragniony przez niego najstynniejszy klejnot – Różowa Pantera. Ten znajduje się w pilnie i dobrze strzeżonym muzeum w Lugashu. W zasadzie to znajdował. Pomimo nowoczesnych i bardzo dobrych zabezpieczeń, strażników, klejnot pewnej nocy znika. Pewną pomoc mógł wykazać przewodnik, dokładnie wyjaśniając, jak działają zabezpieczenia, grupie turystów. Teraz jednak, zamiast klejnotu, zostaje tylko rękawiczka z monogramem „P”.

Do sprawy zostaje przydzielony cudzoziemiec, specjalista, prawdziwy spec od Phantoma. Depcze mu po piętach od lat. To francuski inspektor Jacques Clouseau (Peter Sellers). Odzyskał już raz klejnot, więc może i tym razem się uda. To jednak najbardziej gapowaty i niezdarly inspektor na świecie.

Co prawda inspektor nie jest chwilowo inspektorem, został zdegradowany i patroluje ulicę Paryża. Nie oznacza to, że ulice są bezpieczniejsze. Wyniki, jakie odnosi podczas patrolów, ponownie wpędzają jego przełożonego, nadinspektora Dreyfusa (Herbert Lom) w depresję i szaleństwo. Z prawdziwą ulgą dowiaduje się o żądaniu, aby śledztwo w sprawie kradzieży klejnotu miał przeprowadzić zawieszony już Clouseau. Przecież tak się go pozbędzie z oczu! Choć według niego to błąd wysłać tam akurat jego. Lugash nie zasługuje na apokalipsę w wykonaniu Clouseau.

Komuś jednak nie podoba się pomysł wysłania Clouseau. Na życie inspektora zostaje przeprowadziny zamach. Na szczęście nieskuteczny. Specjalnie tym niezrażony inspektor rozpoczyna śledztwo. Pod lupę bierze Sir Charlesa Littona (Christopher Plummer), podejrzanego, że to on może być Phantmem.

W sprawę kradzieży włącza się nieoczekiwana postać.

„**Powrót Różowej Pantery**” ponownie jest bardziej komedią niż kryminałem. Sprawa kradzieży niby jest, ale to pretekst, aby umieścić znaną już postać Jacquesa Clouseau. Twórcy postanowili lekko zmienić jego wizerunek, jest jeszcze bardziej niezdarzy, zaczął przekreślać słowa, niewyraźnie wypowiadając niektóre z nich.

Nie mogło już zabraknąć Charlesa Dreyfusa i jego obsesyjnej reakcji na podwładnego, jego nienawiść do niego staje się legendarna. Podobnie ma się sprawa z Kato (Burt Kwouk) i jego pojedynków z Clouseau, aby ten ostatni zawsze był przygotowany na niebezpieczeństwa służby. Ponownie, biedny Kato, nie wychodzi na tym dobrze. Ostatnie słowo, a raczej cios, musi zawsze należeć do inspektora.

„**Powrót Różowej Pantery**” lekko mi się dłużył, moim zdaniem ma kilka nudniejszych momentów. Nie jest jednak zły, ma to, co w panterze być powinno, bohaterów, wspomniane pojedynki, „świetnie kamuflujące” przebieranki inspektora, animowaną czołówkę i znany motyw muzyczny.

„**Powrót Różowej Pantery**” jest lepszy od poprzedników, ale i nieco gorszy od następnych filmów z serii. Sądzę, że upływ czasu, źle działa na cykl, to jakoś nie to samo, co kilkanaście lat temu...

Tytuł polski: **Powrót Różowej Pantery**

Tytuł oryginalny: **The Return of the Pink Panther**

Reżyseria Blake Edwards

Peter Sellers jako Jacques Clouseau

Christopher Plummer jako Sir Charles Litton

Catherine Schell jako Lady Claudine Litton

Herbert Lom jako Charles Dreyfus

Peter Arne jako Sharki

Burt Kwouk jako Kato

Artur Wyszyński